

РЕШЕНИЕ

№ 6020

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разгледа докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20231110206732 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № НГ-1-21-01232914 от 08.11.2022г., издадено от Ръководител на ТП на НОИ – София град, на основание чл.349, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, за нарушение на чл.5, ал.7, т.1, вр. чл.349, ал.1 от КСО, вр. чл.6 от ЗАНН на Е. Ц. Б. е наложена „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

В законоустановения срок Е. Ц. Б. подава жалба срещу това Наказателно постановление като посочва, че иска да се намали размера на наложеното й административно наказание. Тя признава за извършеното нарушение, но иска съдът да отчете, че фирмата е функционирала в период по-малък от 5 години, имала е между 5 и 12 работника, един от които бил бащата на Б., Дружеството е извършвало дейност само за няколко месеца в последната година и освен това от 2007г. до 2023г. архивът на фирмата бил преместван на четири адреса. Б. посочва, че мястото, където е държала архива, било разбито в нейно отсъствие и архивът бил изхвърлен от стаята.

В съдебно заседание на 04.07.2023г. пред СРС жалбоподателят Е. Б. се явява лично и заявява, че поддържа жалбата. По време на съдебните прения пред СРС тя посочва, че е предоставила само трудово-правната документация, която е намерила и която се е отнасяла до Р.С.. Обяснява, че не била архивирана документацията на фирмата, тъй като имало неизплатен обект от 2010г. Б. казва, че иска от съда да намали размера на глобата до минимума, тъй като фирмата е малка, работила е по-малко от 5 години, семейна е, в нея работели приятели на баща ѝ и нейни приятели и в годините имали между 5 и 10 работника.

Въззиваемата страна Ръководител на ТП на НОИ – София град се представлява от

юрк. Иванова. В съдебно заседание на 04.07.2023г. юрк. Иванова заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения процесуалният представител на въззиваемата страна моли съдът да потвърди процесното Наказателно постановление като правилно, законосъобразно и издадено при спазване на административно-производствените правила. Процесуалният представител на въззиваемата страна претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, прие за установено следното от **фактическа страна** :

Жалбоподателят Е. Ц. Б. е управител на „*****“ ЕООД с ЕИК : ***.

Във връзка с водена административна преписка за установяване на осигурителен стаж и доход на лицето Р.Л.С. била издадена Заповед № ЗР-5-21-01205072 от 05.10.2022г. от Евелина Лазарова – за Ръководител на ТП на НОИ – София град за възлагане на гл. инспектор по осигуряването М. А. извършването на проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „*****“ ЕООД. Свидетелката А. издала до „*****“ ЕООД Задължителни предписания с № ЗД-1-21-01205068 от 05.10.2022г. за представяне на документация, свързана с удостоверяване на осигурителния стаж на лицето Р.С. в „Е. Б. 2003“ (за периода от 2004г. до 2012г.) и в „*****“ ЕООД (за периода от месец май 2007г. до месец април 2009г. включително). На 17.10.2022г. цитираната по-горе Заповед № ЗР-5-21-01205072 от 05.10.2022г. била връчена на управителя на „*****“ ЕООД. На същата дата св. А. посетила седалището и адреса на управление на Дружеството (гр. София, район „Оборище“, ул. „Цар Симеон“ № 38, етаж 4, ап.10) и след контакт с управителя на фирмата, Е. Б. предоставила на св. А. наличната в Дружеството трудово-правна документация за Р.С.. След проверка на тази документация св. А. установила, че в нея няма разплащателни ведомости за заплати, а единствено имало документи от трудовото досие на лицето – Трудов договор от 01.10.2009г., Трудов договор от 18.01.2012г., Заповед за прекратяване на трудов договор от 08.04.2009г., Заповед за прекратяване на трудов договор от 15.05.2011г., Заповед за прекратяване на трудов договор от 31.01.2012г. В хода на проверката Е. Б. представила на св. А. и нотариално заверена декларация за това, че не съхранява разплащателните ведомости за целия период на съществуване на „*****“ ЕООД. Констатациите от проверката били вписани в Констативен протокол № КП-5-21-01215550 от 24.10.2022г., екземпляр от който бил връчен на Е. Б. срещу подпис. Междувременно св. М. А. съставила срещу Е. Ц. Б. и Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № АН-1-21-01215610 от 21.10.2022г. - за нарушение на чл.349, ал.1, вр. чл.5, ал.7, т.1 от КСО. Екземпляр от Акта бил връчен срещу подпис на Е. Б. на 24.10.2022г.

Въз основа на този АУАН и при същата фактическа обстановка, като описаната в него, е издадено обжалваното Наказателно постановление № НГ-1-21-01232914 от 08.11.2022г., с което Ръководител на ТП на НОИ – София град на основание чл.349, ал.1 от КСО е наложил на Е. Ц. Б. „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.5, ал.7, т.1, вр. чл.349, ал.1 от КСО, вр. чл.6 от ЗАНН. Първоначално Наказателното постановление било изпратено по пощата, но тъй като пратката се върнала като неполучена,

с Е. Б. е направен контакт по телефона и същата е била поканена в ТП на НОИ - София град за връчване на НП, което станало на 27.04.2023г. След това, с жалба от 10.05.2023г., Б. обжалва това Наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка съдът извежда след анализ на събраните по делото гласни и писмени **доказателства** - показанията на свидетелката А.; АУАН № АН-1-21-01215610 от 21.10.2022г.; известие за доставяне на НП и копие от плик с отбелязване „непознат“; Констативен протокол № КП-5-21-01215550 от 24.10.2022г.; Заповед № ЗР-5-21-01205072 от 05.10.2022г. на Евелина Лазарова – за Ръководител на ТП на НОИ – София град; Заповед № 1015-21-151 от 18.08.2022г. на Директора на ТП на НОИ – София град; Протокол № ПТ-5-21-01214834 от 17.10.2022г.; нотариално заверена декларация от Е. Б.; Трудов договор от 01.10.2009г.; Трудов договор от 18.01.2012г.; Заповед за прекратяване на трудов договор от 08.04.2009г.; Заповед за прекратяване на трудов договор от 15.05.2011г.; Заповед за прекратяване на трудов договор от 31.01.2012г.; Задължителни предписания № ЗД-1-21-01205068 от 05.10.2022г.; известие за доставяне на задължителните предписания и копие от плик с отбелязване „непотърсена“ пратка; извадка от информационната система на НОИ – регистър на трудовите договори с „*****“ ЕООД; извадка от информационната система на НОИ – регистър на трудовите договори на Р.Л.С.; Заповед № 1712 от 17.08.2015г. на Управителя на НОИ; длъжностна характеристика на М. А. и Заповед № 3723 от 21.09.2021г. на Управителя на НОИ.

Показанията на свидетелката А. са информативни, обективни, достоверни и непредубедени. Те намират опора в събрания по делото писмен доказателствен материал. Поради това съдът ги кредитира.

Събраните по делото писмени доказателства са еднопосочни, непротиворечиви, достоверни и непредубедени. Поради това съдът кредитира и тях.

Приложенияте на лист 19-25 от делото извадки от информационната система на НОИ – регистър на трудовите договори с „*****“ ЕООД и регистър на трудовите договори на Р.Л.С. са издадени от държавен орган и имат доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Освен това те намират опора и в приложенияте на лист 12-16 от делото писмени доказателства. Трудовите договори от 01.10.2009г. и от 18.01.2012г., както и Заповедите за прекратяване на трудов договор от 08.04.2009г., от 15.05.2011г. и от 31.01.2012г. са обективни, достоверни и непредубедени. Поради това СРС дава вяра на тези писмени доказателства.

Приложената на лист 11 от делото нотариално заверена декларация от Е. Б. съдържа неизгодни за жалбоподателя факти. Поради това и доколкото намира потвърждение в Констативен протокол № КП-5-21-01215550 от 24.10.2022г. и в показанията на св. А., съдът я кредитира.

Наличните по делото Заповед № ЗР-5-21-01205072 от 05.10.2022г. на Евелина Лазарова – за Ръководител на ТП на НОИ – София град и Заповед № 1015-21-151 от 18.08.2022г. на Директора на ТП на НОИ – София град, както и Задължителни предписания № ЗД-1-21-01205068 от 05.10.2022г., Протокол № ПТ-5-21-01214834 от 17.10.2022г. и

Констативен протокол № КП-5-21-01215550 от 24.10.2022г. са информативни, взаимно обусловени и намират опора в показанията на св. А.. Поради това СРС кредитира и тях.

Актът страда от пороци /които ще бъдат посочени по-долу/, поради което съдът не го кредитира.

Заповедите на Управителя на НОИ с № 1712 от 17.08.2015г. и с № 3723 от 21.09.2021г. са издадени от държавен орган и те, както и длъжностната характеристика на М. А., имат доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това съдът ги кредитира. От Заповед № 1712 от 17.08.2015г. на Управителя на НОИ, длъжностна характеристика на М. А. и Заповед № 3723 от 21.09.2021г. на Управителя на НОИ, както и от чл.350, ал.1 и ал.2 от КСО се установява, че конкретните АУАН и НП изхождат от компетентни лица.

Приложените на лист 5-6 и лист 19 от делото известия за доставяне с копия от пликосе са достоверни, непредубедени и обективни писмени доказателства. Поради това СРС дава вяра и на тях.

Въз основата на така установената фактическа обстановка и направения доказателствен анализ, СРС достигна до следните **правни изводи** :

Жалбоподателят е лице, против което е издадено обжалваното Наказателно постановление. Жалбата е подадена в законоустановения срок от оправомощено за това лице срещу акт, подлежащ на обжалване по реда на ЗАНН пред СРС. Поради това настоящият съдебен състав счита, че жалбата е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

В хода на извършената от съда проверка се установиха редица съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на административно – наказателното производство, които пряко рефлектират върху правото на защита на наказаното лице. Става въпрос за следното :

Първо – в АУАН и в НП не са посочени датата и мястото на извършване на твърдяното нарушение. Поради това съдът приема, че е нарушен чл.42, ал.1, т.3 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Второ – в Акта е посочено, че АУАН е издаден на 21.10.2022г., но същевременно в съдържанието му се цитира Констативен протокол № КП-5-21-01215550 от 24.10.2022г. Поради това СРС счита, че датата 21.10.2022г. не е достоверна, а това означава, че е допуснато нарушение на чл.42, ал.1, т.2 от ЗАНН.

Трето – така, както е съставен АУАН излиза, че той е изготвен на 21.10.2022г., а е предявен за подпис от Б. на 24.10.2022г. Това означава, че АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя и без по делото да са събрани доказателства, че Б. е била поканена да се яви за съставяне на АУАН на 21.10.2022г. Поради това съдът приема, че е нарушен и чл.40, ал.1 и ал.2 от ЗАНН.

Четвърто – Актът е съставен от св. А., но без да са присъствали свидетели при

извършване на нарушението, свидетели при установяване на нарушението или двама други свидетели, както изискват чл.40, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Вярно е, че Актът може да се състави и в отсъствие на свидетели, но това е допустимо според чл.40, ал.4 от ЗАНН единствено, когато нарушението е установено въз основа на официални документи. В случая в АУАН като доказателства са посочени следните документи : Констативен протокол № КП-5-21-01215550 от 24.10.2022г. и нотариално заверената декларация на Б.. Нито един от тези два документа, обаче, не е официален. Констативният протокол е съставен от същото лице, което е съставило и Акта. За съставянето на Констативен протокол няма установени ред и форма. Поради това и по аргумент от чл.85 от ЗАНН, вр. чл.93, т.5 от НК този съдебен състав не счита, че Констативният протокол е „официален документ“. На още по-голяма основание това важи за нотариално заверената декларация на Б., която не е издадена от длъжностно лице в кръга на службата му, нито има установени ред и форма за издаването на този документ. Поради това тези два документа не могат да служат като основание за издаване на АУАН на основание чл.40, ал.4 от ЗАНН. Всичко това означава, че при съставянето на Акта са допуснати съществени нарушения по смисъла на чл.40 от ЗАНН, които не могат да бъдат санирани на този етап от административното производство, тъй като е съществено опорочена процедурата по съставяне на АУАН.

Пето – твърди се да е нарушен чл.5, ал.7, т.1, вр. чл.349, ал.1 от КСО и въпреки, че адресат на тази норма е осигурителят в случая е ангажирана административната отговорност на Е. Ц. Б. като физическо лице – управител на осигурителя „****“ ЕООД. Поради това съдът приема, че е допуснато несъответствие между словесното и цифровото описание на нарушението, което рефлектира и върху индивидуализацията на нарушителя. Това означава, че са нарушени изискванията на чл.42, ал.1, т.4, т.5 и т.6 от ЗАНН, респ. чл.57, ал.1, т.4, т.5 и т.6 от ЗАНН.

Всичко това води до извода, че в хода на административно – наказателното производство са били допуснати редица съществени процесуални нарушения, заради които Наказателното постановление следва да бъде отменено на формално основание.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че по съществото на спора, дори да е доказано от показанията на св. А., Констативния протокол, нотариално заверената декларация от Б. и др., че не се съхраняват разплащателните ведомости за целия период на съществуване на „****“ ЕООД, Наказателното постановление няма как да бъде потвърдено, тъй като е било издадено не срещу осигурителя „****“ ЕООД, а срещу неговия управител, който не се явява административно – наказателно отговорно лице по чл.5, ал.7, т.1 от КСО.

Водим от гореизложеното съдът достига до извода, че следва да се отмени изцяло атакуваното Наказателно постановление. При този изход на делото не следва да се присъждат разноси в полза на въззиваемата страна. Такива няма доказателства да са били сторени и от жалбоподателя, поради което и на Б. не следва да се присъждат разноси по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НГ-1-21-01232914 от 08.11.2022г., издадено от Ръководител на ТП на НОИ – София град, с което на основание чл.349, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, за нарушение на чл.5, ал.7, т.1, вр. чл.349, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл.6 от ЗАНН на Е. Ц. Б. е наложена „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд София град с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____